

wg poezji i prozy CYPRIANA
KAMILA
NORWIDA

CZARNE I BIAŁE
KWIATY

Norwid

scenariusz
i reżyseria
Szczepan
Szczykno

scenografia
Maryna
Wyszomirska

występują

Elżbieta Piwek Jerzy Łazewski Roman Ziemiański

premiera 13 stycznia 2009

Norwid

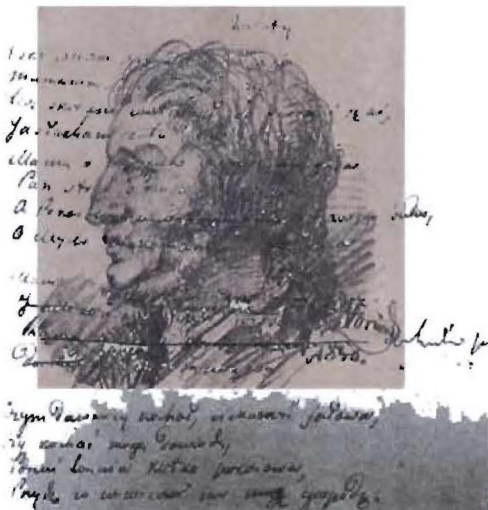
Czarnymi kwiatami nazwał poeta pośmiertne wspomnienia (poświęcone m.in. Stefanowi Witwickiemu, Fryderykowi Chopinowi, Juliuszowi Słowackiemu, Adamowi Mickiewiczowi oraz pięknej Irlandce, zmarłej nagle na statku) spisane piórem w „dagerotyp zamienionym, aby wierności nie uchybić”. Są to zapisy realistyczne w zapamiętanych drobiazgach, często ironiczne, ale zarazem pełne głębokiej patetycznej powagi, jaką nakazuje śmierć. *Czarne kwiaty* to jedno z najważniejszych osiągnięć oryginalnej poetyckiej prozy Norwida. W tej pięknej ascetycznie oszczędnej prozie zrealizował poeta postulat swej antyromantycznej estetyki. Poniechał opisowi stylistycznej wirtuozerii czy użycia skonwencjonalizowanych form, wypowiadając się w sposób najdyskretniejszy i najbardziej odpowiedni przedmiotowi („Odpowiednie dać rzeczy słowo...”). *Czarne kwiaty* ukazały się w 1856 w dodatku krakowskiego „Czasu”. Tamże wydrukowano również przynależne do medytacyjnej prozy Norwida *Białe kwiaty*. Pojęcie „białych kwiatów” stanowi element oryginalnej estetyki Norwidowskiej, mianowicie jego teorii o roli ciszy i milczenia w sztuce poetyckiej.

Nasze przedstawienie oparte jest na prozie zaczerpniętej z *Czarnych kwiatów* i „białych kwiatach”, czyli poezji Cypriana Kamila Norwida. Osobną jakością spektaklu jest mini koncert chopinowskiej i postchopinowskiej muzyki zaaranżowanej i wspaniale wykonanej przez wirtuoza gitary Romana Ziemiańskiego. Ostatnie rozmowy z „wielkimi” toczą się wokół spraw błahych, jak i tematów ważnych, jak np. obraz Ojczyzny, pojmowanej jako wspólny społeczny i narodowy obowiązek, a przeciwstawiony obowiązkowi ofiary z życia i śmierci dla ojczyzny. W przedstawieniu występuje Elżbieta Piwek – aktorka Teatru Studio oraz Jerzy Łazewski – aktor Teatru Konsekwentnego w Warszawie.

Spektakl powstał dzięki dotacji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

STUDIO TEATRALNE
im. Ireny Solińskiej

Juliusz Słowacki

